

1832

Griekenland wordt onafhankelijk, maar het 'Turkse gevaar' wordt nog tot aan het eind van de 20ste eeuw acuut gevoeld

Griekse soldaten en partizanen vieren het einde van de Tweede Wereldoorlog.

FOTO:
HULTON-
DEUTSCH
COLLECTION/
CORBIS

ten wat naar de achtergrond gedrongen, maar na zes jaar van drastische besparingen leven ze nu weer op. 'Beter eervol hongerslijden dan een vernederende welvaart', riep de aartsbisschop van Kalavryta afgelopen week.

Met de dagelijkse confrontatie met beelden van medische hulporganisaties, dakloze gezinnen, en de noodkreten van ouders die hun kinderen in kindertehuizen moeten achterlaten omdat ze geen eten meer voor hen kunnen kopen, lijkt er momenteel in de Griek iets te zijn geknapt. De besparingen en bezuinigingen worden door een groot deel van de bevolking niet langer als economisch beleid

Met de beelden van daklozen en andere armlastigen lijkt er iets geknapt bij de Grieken

gezien, maar als een vernederende aanval op de fysieke integriteit van het volk.

Daarmee komen de sentimenten uit de vrijheidsstrijd weer in alle hevigheid naar boven. Tegen die achtergrond heeft het linkse Syriza de verkiezingen gewonnen en tegen die achtergrond moet Varoufakis momenteel onderhandelen. Gesteund door meer dan 80% van de Griekse bevolking moet hij enerzijds proberen het land in de euro te houden, maar anderzijds heeft hij ook een stevig mandaat om de nationale trots te respecteren en niet aan nog meer bezuinigingen toe te geven.

In die zin heeft Varoufakis wellicht ruimte om over de afbetalingen van de schuld en structurele hervormingen te onderhandelen. Maar instemming met meer besparingen staat momenteel voor de gemiddelde Griek gelijk aan onderwerping aan de vijand. En in dat geval stort hij zich waarschijnlijk liever van de rotsen.

